

Αθήνα, 18 – 3 - 2022

Αριθμ.πρωτ.: 164

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ

Πολυτεχνείου 6, 10433 Αθήνα

τηλ.: 210-5243434, fax:210-5228231

e-mail: p-e-f@otenet.gr

<http://www.p-e-f.gr>

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ

«Το θέμα είναι τ ό ρ α τι λες/Καλά φάγαμε, καλά ήπιαμε/ καλά τη φέραμε τη ζωή μας ως εδώ/μικροζημιές και μικροκέρδη συμψηφίζοντας/ Το θέμα είναι τ ό ρ α τι λες»¹. Η αγωνία του Μανόλη Αναγνωστάκη, αγωνία ποιητική, πολιτική και υπαρξιακή συνάμα, μεταφέρεται από το μακρινό 1970 στις μέρες μας. Το θέμα είναι **τώρα** τι λέμε. Τώρα που η ανθρωπότητα, αδύναμη από την οικονομική κρίση και λαβωμένη από την πανδημία, αντιμετωπίζει την απειλή μιας παγκόσμιας σύρραξης. Τώρα που παρακολουθούμε τη φρίκη του πολέμου να ξετυλίγεται μπροστά στα μάτια μας σαν ζωντανός εφιάλτης. Το θέμα είναι τώρα τι λέμε ή τι μπορούμε να πούμε για την Ποίηση. Μήπως τούτη η εποχή, η σκληρή και η απάνθρωπη, «δεν είναι εποχή/ για ποίηση/κι άλλα παρόμοια»;² Ή πάλι, μήπως τώρα είναι η εποχή που χρειαζόμαστε την Ποίηση περισσότερο από κάθε άλλη φορά;

Ναι. Χρειαζόμαστε την Ποίηση για να εκφράσει τις σκέψεις και τα συναισθήματά μας. Χρειαζόμαστε την Ποίηση για να μας παρηγορήσει και να μας δώσει κουράγιο και δύναμη. Χρειαζόμαστε την Ποίηση για να μιλήσει για όσα δεν μπορούν να πουν τα δελτία ειδήσεων.

[...]

Φωνές

Τη νύχτα

Μακρινές φωνές

Μάνας τρελής στους έρημους δρόμους

Κλάμα παιδιού χωρίς απάντηση

Σαν τρυπημένες σάπιες σημαίες

Εφιάλτες

¹ Μανόλης Αναγνωστάκης, *Ο Στόχος*

² Νίκος Εγγονόπουλος, *Ποίηση 1948*

Στα σιδερένια κρεβάτια

Όταν το φως λιγοστεύει

Τα ξημερώματα.

(Μα ποιος με πόνο θα μιλήσει για όλα
αυτά;)³

Η Ποίηση σε οποιαδήποτε μορφή της, επική, λυρική, δραματική, είτε μιλάει για την ομορφιά είτε για τους ανθρώπινους εφιάλτες, είτε για τον έρωτα και το φως είτε για το σκοτάδι και το θάνατο, είναι για τον χειμαζόμενο άνθρωπο της εποχής μας όπλο άμυνας και επίθεσης ταυτόχρονα. «Σαν π ρ ό κ ε ς πρέπει να καρφώνονται οι λέξεις/ Να μην τις παίρνει ο άνεμος»⁴

Χρειαζόμαστε την Ποίηση περισσότερο από ποτέ, γιατί «[...] ο σύγχρονος κόσμος που ζούμε, ο τυραννισμένος από το φόβο και την ανησυχία, τη χρειάζεται την ποίηση. Η ποίηση έχει τις ρίζες της στην ανθρώπινη ανάσα – και τι θα γινόμασταν αν η πνοή μας λιγόστευε;».⁵

Για το Δ.Σ.

Η Πρόεδρος

Μαρία Κ. Πεσκετζή

Η Γενική Γραμματέας

Νατάσ σα Αβραμίδου

³ Μ. Αναγνωστάκης, *Στον Νίκο Ε ...1949*

⁴ Μ. Αναγνωστάκης, *Ποιητική*

⁵ Γιώργος Σεφέρης, Ομιλία στη Στοκχόλμη